

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT
VAN

09 - 11 - 1999
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkorting bij de nummering van de publicaties :		Abréviations dans la numérotation des publications :	
DOC 50 0000/000	: Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer	DOC 50 0000/000	: Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	: Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	: Questions et Réponses écrites
HA	: Handelingen (Integraal Verslag)	HA	: Annales (Compte Rendu Intégral)
BV	: Beknopt Verslag	CRA	: Compte Rendu Analytique
PLEN	: Plenum	PLEN	: Séance plénière
COM	: Commissievergadering	COM	: Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen :	Commandes :
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be	e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT – C 032

VRAGEN

– van de heren **Olivier Maingain**, **Willy Cortois** en **Marcel Hendrickx** over Euro 2000 (nrs 232, 284 en 350)

Sprekers : **Olivier Maingain**, **Willy Cortois**, **Marcel Hendrickx**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken, en **Jean-Pierre Detremmerie**

1

– van de heer **Jean-Jacques Viseur** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de EG-richtlijn 94/80/EG (nr. 258)

Sprekers : **Jean-Jacques Viseur** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

8

– van mevrouw **Marie-Christine Grauwels** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de preventiewerkers (nr. 297)

Sprekers : **Marie-Christine Grauwels** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

8

– van mevrouw **Fientje Moerman** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de toepassing van het Schengenverdrag (nr. 307)

Sprekers : **Fientje Moerman** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

9

– van de heer **Bart Somers** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het niet opleggen aan Sabena van geldboeten (nr. 308)

Sprekers : **Bart Somers** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

9

– van de heer **Bart Somers** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de werking van de immigratie-ambtenaren (nr. 309)

Sprekers : **Bart Somers** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

10

– van de heer **Bart Somers** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de criminaliteitsstatistieken (nr. 311)

Sprekers : **Bart Somers** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

11

– van de heer **Hagen Goyvaerts** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het detecteren van radioactief materiaal (nr. 331)

Sprekers : **Hagen Goyvaerts** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

12

– van de heer **Daniël Vanpoucke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het personeelstekort bij de plattelandspolitie (nr. 349)

Sprekers : **Daniël Vanpoucke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

13

– van de heer **Pieter De Crem** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de beveiliging van de geldtransporten (nr. 352)

<i>Sprekers</i> : Pieter De Crem en Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken	14
– van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over de opvang van illegalen in Gent(nr. 353)	
<i>Sprekers</i> : Pieter De Crem en Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken	15
– van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over de hervatting van gedwongen uitzettingen (nr. 355)	
<i>Sprekers</i> : Pieter De Crem en Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken	15
– van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over de uitwijzing van Kosovo-vlaarse oorlogsvluchtelingen (nr. 356)	
<i>Sprekers</i> : Pieter De Crem en Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken	16
– van de heren Karel Van Hoorebeke en Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over de asieladministratie (nrs 358 en 364)	
<i>Sprekers</i> : Karel Van Hoorebeke , Pieter De Crem en Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken	17
– van de heer Jozef Van Eetvelt tot de minister van Binnenlandse Zaken over de zonevorming en het statuut bij de brandweer (nr. 362)	
<i>Sprekers</i> : Jozef Van Eetvelt en Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken	19

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 09 NOVEMBER 1999

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Paul TANT**

De vergadering wordt geopend om 9.45 uur.

VRAGEN

EURO 2000

– *Vraag van de heer Olivier Maingain tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het verbieden van voetbalwedstrijden wegens voetbalvandalisme en de maatregelen met het oog op Euro 2000" (nr. 232)*

– *Vraag van de heer Willy Cortois tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden en de voorbereiding terzake van het Europese kampioenschap Euro 2000" (nr. 284)*

– *Vraag van de heer Marcel Hendrickx tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de ordediensten tijdens Euro 2000" (nr. 350)*

De heer **Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : De beslissing van de burgemeesters van Brugge en Beveren om de wedstrijden Brugge-Anderlecht en Beveren-Westerlo te verbieden, toont aan dat de problematiek van het

hooliganisme het goede verloop van het kampioenschap en de organisatie van Euro 2000 in het gedrang dreigt te brengen.

Die beslissing doet feitelijk het probleem van de toepassing van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid tijdens voetbalwedstrijden en haar uitvoeringsbesluiten rijzen. Men moet ervoor zorgen dat alle voorwaarden voor een goede organisatie van de wedstrijden vervuld zijn : een dergelijk verbod van voetbalwedstrijden mag zich vooralsnog niet meer voordoen.

Mijnheer de minister, u verklaarde dat u zinnens bent de organisatoren van voetbalwedstrijden ertoe aan te zetten de veiligheid te verhogen door meer stewards in de stations in te zetten.

Kan u mij concreet meedelen hoeveel stewards moeten worden ingezet om de veiligheid te verzekeren tijdens de wedstrijden die te Brussel, Luik, Charleroi en Brugge zullen plaatsvinden ? Zullen de artikelen 15 en 16 van de "voetbalwet" van toepassing zijn ?

Het koninklijk besluit van 25 mei 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor het inzetten van stewards voorziet in een opleiding van de betrokkenen. Wordt het opleidingsprogramma erkend, en wanneer zal die opleiding aanvangen ?

Zal de minister van Binnenlandse Zaken de stewards en toekomstige stewards nauwkeurige instructies met betrekking tot de wedstrijden van Euro 2000 geven, die verder reiken dan de maatregelen die zij overeenkomstig de artikelen 13, lid 3, en 17, lid 2, van de voetbalwet kunnen nemen ?

Welke maatregelen tot samenwerking werden er genomen met de politiediensten van de deelnemende landen om mogelijke onruststokers op te sporen ? Met Nederland werden afspraken gemaakt. Waarom wordt die samenwerking niet tot alle deelnemende landen uitgebreid ? Hoe worden bijvoorbeeld bekende onruststokers aan de grenzen gecontroleerd ?

Is het gegevensbestand van de personen die een administratieve sanctie opliepen, al operationeel ? Wie kan er inzage van nemen ?

Ten slotte zal de Belgische voetbalbond opnieuw de supporterskaart invoeren. Wordt die maatregel opgenomen in de bepalingen van het koninklijk besluit dat de voorwaarden voor de afgifte van voetbaltickets regelt ? Ik kom later terug op de vraag naar de samenwerking tussen de politiediensten van de negentien gemeenten en de bezorgdheid van de politie van Anderlecht.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : De voetbalwet is moeilijk tot stand gekomen. Bovendien schort er nog altijd iets met de uitvoering ervan. Dat is gebleken uit de afgelasting van de wedstrijden Brugge-Anderlecht en Beveren-Westerlo. Er zullen dus nog heel wat maatregelen moeten worden genomen vóór het Europese kampioenschap Euro 2000. De rijkswacht zal een beroep moeten doen op alle manschappen van het gebied Brussel. Omwille van een voetbaltornooi mogen toch niet alle andere rijkswachttaken verwaarloosd worden.

De voetbalwet is goedgekeurd en kan worden uitgevoerd. Inzake sancties is echter nog steeds niets gebeurd. Indien men de hooligans wil intomen, moet er dringend een duidelijke bestraffing komen, zoniet is er geen enkele afschrikking. Daarom moeten de parketten optreden.

Hoe is de stand van zaken ? Welke uitvoering werd gegeven aan de voetbalwet ? Hoe zal het parket optreden ? In het buitenland bestaat heel wat twijfel rond de mogelijkheid om de relletjes te voorkomen.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : In verband met de veiligheid rond Euro 2000 heerst er grote onzekerheid bij de politie. Zij beschikken nog steeds niet over een draaiboek. Er moet dringend duidelijkheid komen over de taakverdeling. Zo weet men nog steeds niet wat de taak zal zijn van de gemeentelijke politiediensten, wat gevolgen heeft voor de vakantieregeling van die personeelsleden.

Op korte termijn zouden de grote contouren van de planning moeten worden geschetst. Binnen welke termijn zal de planning aan de politiediensten en aan de burgemeesters bekend gemaakt worden ? Zal er gepolst worden naar de visie van de gemeentelijke overheden en politiediensten ?

Dienen de IPZ's in te staan voor de veiligheid van de ploegen, of wordt dit vanuit de nationale reserve gedaan ? Deze opdracht overlaten aan de IPZ zou de normale politiewerking zwaar belemmeren.

Zijn er speciale voorzieningen voor gebieden die aan de Nederlandse grens palen ? De burgemeester van Eindhoven heeft beslist om tijdens risicowedstrijden een verbod op te leggen om alcohol te schenken. Deze supporters dreigen echter de richting van België te kiezen voor hun braspertijen. De lokale IPZ's kunnen deze situatie niet opvangen.

Minister **Antoine Duquesne**, (*in het Frans*) : Elke vraag verdient een uitvoerig antwoord. Gisteren was ik in Den Haag om overleg te plegen met mijn Nederlandse collega. Ik ontmoet regelmatig de burgemeesters van de gaststeden, en ook met de rijkswacht en de gemeentepolitie is er overleg. Ik heb alle betrokken diensten op federaal, gewestelijk en gemeenschapsniveau op mijn kabinet ontvangen.

Ook inzake mobiliteit en de opvang op de luchthaven van Zaventem zullen er knelpunten moeten worden opgelost : men verwacht zo'n 1.250.000 mensen, en wij hopen dat ze onze charmante steden en dorpen zullen waarderen.

De supporterskaart is een initiatief van de KBVB en hoeft niet door de minister te worden goedgekeurd. Over de afgifte van de tickets wordt nog onderhandeld. Het akkoord zal de komende weken rond zijn.

Ik geloof niet dat alcoholgebruik geheel verboden zal kunnen worden, maar de bestaande wetten moeten worden toegepast. De invoering van een soort "snelrechtprocedure" moet het gevoel van straffeloosheid de kop indrukken.

De organisatoren zullen stewards inzetten om de veiligheid van de stadionbezoekers te waarborgen : 400 in

Luik, Brugge en Charleroi, en 600 in Brussel. Zij zullen heel wat taken op zich nemen en moeten daartoe ook opgeleid worden. Het opleidingsprogramma wordt thans door mijn diensten geanalyseerd maar werd vooralsnog niet goedgekeurd. In december moet de opleiding beëindigd zijn. Met het oog op een zekere harmonisatie tussen de vier stadions zullen reeds opgeleide stewards enkele uren les moeten volgen.

De stewards moeten goed vertrouwd zijn met de stadions waar zij zullen worden ingezet.

Ik zal die stewards geen bijzondere instructies met betrekking tot Euro 2000 geven. Ik sta er echter op dat zij zich houden aan de geest die aan de invoering van de stewarding in België ten grondslag ligt.

Ik heb om een zo groot mogelijke integratie van de bevelvoering van de politiediensten gevraagd. De overeenkomst van 30 juni 1999 heeft aanleiding gegeven tot gesprekken tussen de ministers van Binnenlandse Zaken van beide landen. Euro 2000 zal een groot feest zijn, maar wij zullen niet dulden dat de hooligans ons hun wil opleggen.

Onze beide landen ondertekenden op 26 april 1999 een akkoord dat in een wetsontwerp werd gegoten. Dat wetsontwerp bevindt zich momenteel bij de Raad van State, die om een advies terzake werd verzocht.

Mijn Nederlandse ambtgenoot en ikzelf willen de contacten met de autoriteiten van alle deelnemende landen onderhouden. Wij overwegen tevens gerichte controles aan de grenzen te verrichten overeenkomstig punt 2.2. van de Schengen-akkoorden.

In het crisiscentrum van de regering zal een binationaal informatiecentrum, dat de klok rond operationeel is, worden ondergebracht.

Op binnenlands vlak zijn ontmoetingen gepland met de plaatselijke autoriteiten en de interkabinetgroep zal blijven functioneren.

Toegangskaartjes zullen enkel worden verkocht op vertoon van een identiteits- of supporterskaart. Op 21 september jongstleden had ik een ontmoeting met vertegenwoordigers van de Belgische Voetbalbond om de inpassing van die kaart in de door het koninklijk besluit ingestelde veiligheidsvoorzieningen te bespreken. Wij zijn het daarover nog niet eens geworden.

Ik heb onlangs verscheidene besluiten ondertekend, waaronder één betreffende de bewakingscamera's in de voetbalstadions. Het bestand van natuurlijke en rechtspersonen conform het koninklijk besluit van 30 juni 1999 is thans operationeel.

Mijnheer Cortois, de afgelasting van de wedstrijden Brugge-Anderlecht en Beveren-Westerlo is een beslissing die volledig tot de bevoegdheid van de gemeentelijke autoriteiten behoort. De voetbalwet voert een administratieve sanctieregeling in en voorziet in de onmiddellijke inning van de boete. Alle voor de toepassing van de voetbalwet noodzakelijke besluiten werden inmiddels vastgesteld, behalve het besluit betreffende de uitwerking van een bestand.

Vervolging werd ingesteld tegen een groot aantal mensen, en er werden voor meer dan twee miljoen frank boeten opgelegd. Voor negen dossiers loopt de beroepsprocedure. De tegen organisatoren aangespannen procedures zijn nog hangende.

Ik ben er nochtans van overtuigd dat de voetbalwet doeltreffend wordt toegepast. Er wordt trouwens zelden in beroep gegaan. Ik hoop dat we het hooliganisme op die manier kunnen bestrijden en zelfs uitroeien.

Mijnheer Hendrickx, sinds oktober 1998 heeft het departement Binnenlandse Zaken heel wat beslissingen genomen. *(Verder in het Nederlands)*

Na de loting op 12 december 1999, zal een meer concrete planning kunnen worden opgemaakt.

De conclusies zullen worden toegelicht aan de burgemeesters op een seminarie. *(Verder in het Frans)*

De organisatoren staan in voor de veiligheid van de ploegen op het trainingsveld en op de plaatsen waar de deelnemers logeren. De politie zal slechts in geval van nood optreden.

Er wordt overleg gepleegd met Nederland over de ordehandhaving en het toezicht op het alcoholverbruik. Normaal zijn de burgemeesters terzake bevoegd. Zij kunnen het alcoholverbod uitbreiden tot de omgeving van de stadions.

Het moet volstaan de wetgeving in verband met het alcoholgebruik en met de ordehandhaving toe te passen.

De heer **Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Ik dank de minister voor zijn volledig en duidelijk antwoord, dat ons sterkt in de mening dat de tijden van gebrekkige voorbereiding voorbij zijn.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Ik dank de minister voor zijn antwoord en feliciteer hem voor de volledigheid ervan.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Ik dring erop aan dat de politiediensten zo snel mogelijk de nodige informatie zouden krijgen.

De heer **Jean-Pierre Detremmerie** (PSC) : De cursussen voor stewards kosten 70.000 BEF per persoon. Dat is veel geld ! Ik betreur het ook dat Policia het monopolie van die cursussen heeft. Dat is geen gezonde situatie.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ACTIEF EN PASSIEF STEMRECHT VOOR EU-ONDERDANEN

Vraag van de heer Jean-Jacques Viseur tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de maatregelen die overeenkomstig artikel 11 van de richtlijn 94/80/EG van 19 december 1994 moeten worden genomen" (nr. 258)

De heer **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Het Verdrag van Rome, gewijzigd bij het Verdrag van Maastricht, voorziet in het actieve en passieve stemrecht voor EU-onderdanen bij de gemeenteraadsverkiezingen.

De Europese richtlijn 94/80/EG van 19 december 1994 zegt dat de lidstaat waar de betrokken EU-staatsburger verblijft, hem tijdig en volgens de vereiste vorm moet inlichten over de voorwaarden voor de uitoefening van dat actieve en passieve stemrecht. Op dat vlak loopt er kennelijk een en ander mis.

Hoeveel EU-onderdanen wilden hun stemrecht doen gelden voor de Europese verkiezingen in 1999, en hoeveel procent is dat van het totale aantal EU-ingezetenen die op stemrecht aanspraak kunnen maken ?

Worden EU-onderdanen die hun stemrecht hebben doen gelden voor de Europese verkiezingen, geacht ook hun stem te willen uitbrengen voor de gemeenteraadsverkiezingen, of moeten zij die intentie opnieuw specifiek kenbaar maken ? Wat werd er gedaan op het stuk van voorlichting ter attentie van de EU-onderdanen ? Zal er een brochure worden verspreid met informatie over de gemeentelijke instellingen ? Krijgt elke EU-staatsburger een formulier waarin hij zijn wil om te gaan stemmen, kan kenbaar maken conform artikel 11, § 2, van de gemeentekieswet ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Dankzij de campagne die door mijn voorganger werd gevoerd, hebben 38.000 EU-onderdanen, of 7% van de EU-onderdanen die voor de toekenning van het stemrecht in België in aanmerking komen, zich ingeschreven. Het ministerie van Binnenlandse Zaken verspreidt een informatiebrochure dienaangaande die ook op de Internetsite van het ministerie kan worden geraadpleegd.

EU-onderdanen die aan de gemeenteraadsverkiezingen willen deelnemen, moeten zich in de gemeente waar zij wonen, voor 31 juli 2000 inschrijven. Het volstaat echter niet dat zij blijk geven van hun wil om aan de Europese verkiezingen deel te nemen. Het typeformulier voor de aanvraag is opgenomen als bijlage bij het ministerieel besluit van 25 mei 1999. Dat aanvraagformulier mag niet naar alle EU-onderdanen worden gestuurd ; zij moeten zich persoonlijk tot het gemeentehuis wenden.

Ik zal te gepasten tijde een ruime informatiecampagne ten behoeve van de betrokkenen opzetten, maar momenteel wordt niet overwogen hen een brochure toe te zenden.

De heer **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : In Engeland, waar er geen stemplicht is, hebben 24% van die kiezers aan de verkiezingen deelgenomen. Ik vind dat de betrokkenen in ons land onvoldoende worden geïnformeerd en dat België, vergeleken bij de overige EU-landen, ter zake slecht scoort.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

PREVENTIEWERKERS

Vraag van mevrouw Marie-Christine Grauwels tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de preventiewerkers" (nr. 397)

Mevrouw **Marie-Christine Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Heel wat preventiewerkers en hulpverleners zijn actief in het kader van de veiligheids- en samenlevingscontracten tussen Binnenlandse Zaken enerzijds en de steden en gemeenten anderzijds. Zij moeten hulp verlenen en bemiddelen bij conflicten. Voor hen is een vertrouwensrelatie met hun "cliënteel" van essentieel belang.

De preventiewerkers – en dan vooral de straathoekwerkers – krijgen bij hun contacten soms informatie over strafbare feiten. De laatste tijd wordt er op hen meer en meer druk uitgeoefend door de politie om die vertrouwelijke informatie door te spelen, zodat de politie kan optreden. De politie brengt niet altijd respect op voor het beroepsgeheim van de straathoekwerkers.

Onlangs leidde zo een conflictsituatie in Leuven zelfs tot het ontslag van een straathoekwerker.

Zonder de mogelijkheid om zich op het beroepsgeheim te beroepen, wordt het werk voor de preventiewerkers onmogelijk.

Erkent de minister dit verschil in benadering tussen politie en preventiewerkers in de interpretatie van de veiligheidscontracten ? Zo ja, welke maatregelen zullen wor-

den getroffen om voortaan duidelijke afspraken tussen parket, politie en preventiewerkers mogelijk te maken ? Zou een deontologische code geen goed idee zijn ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De vorige regering boog zich over de verhouding tussen preventiewerkers en politie. Een comité met vertegenwoordigers van de politie en de diverse besturen kreeg de taak een gedragscode op te stellen. Maar die code werd geen reglement en werd niet als dusdanig in de arbeidsovereenkomst opgenomen. Men moet er namelijk voor waken dat preventie geen springplank vormt voor repressie. Natuurlijk moet ook de veiligheid worden gewaarborgd. Wij streven een moeizaam evenwicht tussen preventie en veiligheid na.

Mevrouw **Marie-Christine Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Ik ben me ervan bewust dat er een evenwicht moet zijn. Vooral degenen die verantwoordelijk zijn voor preventie komen de laatste tijd onder druk te staan. Er moeten in elk geval duidelijke afspraken worden gemaakt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

TOEPASSING VAN HET SCHENGEN-VERDRAG

Vraag van mevrouw Fientje Moerman tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van de bepalingen van het Schengen-verdrag bij de opvoering van de grenscontroles (nr. 307)

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Minister Duquesne heeft onlangs in deze commissie verklaard dat het niet uitgesloten is dat de regering tijdelijk de controles aan de grens zou verscherpen en dit naar aanleiding van de regularisatieprocedure voor illegale vreemdelingen. Volgens de minister zou het Schengen-akkoord daartoe de mogelijkheid bieden. Artikel 2/2 van dit akkoord bepaalt inderdaad dat een lidstaat, omwille van redenen van nationale veiligheid of openbare orde, tijdelijk opnieuw grenscontroles kan instellen. De tijdsduur is echter gelimiteerd en er is eerst overleg nodig met de andere ondertekenaars.

Voor welke duur zullen de grenscontroles opnieuw worden ingevoerd ?

Werd er al overleg gepleegd met de andere Schengenlanden ? Zo ja, wat was hun reactie ?

Zouden die heringevoerde grenscontroles geen negatieve economische gevolgen kunnen hebben ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : U heeft gelijk wat de procedure betreft. Ik heb het nog maar over

mogelijkheden. Het kan slechts gaan om gerichte controles gerechtvaardigd door verplaatsingen van grote groepen hooligans.

De grenzen mogen alleen worden gesloten na overleg met de autoriteiten van de betrokken landen, tenzij het een noodsituatie betreft. Het zou voorbarig zijn op grond van de cijfers waarover ik nu beschik, de overlegprocedure op gang te brengen.

Wij moeten waakzaam zijn, maar de grenzen van de Schengenlanden moeten open blijven. Hiermee bedoel ik niet dat de bewegingen in de buurlanden niet moeten worden gevolgd. Het instellen van een controle aan de grenzen is mogelijk hoewel uitzonderlijk. Maar op dit ogenblik wijst niets er op dat zo'n controle noodzakelijk is. Frankrijk nam reeds zijn toevlucht tot die maatregel ten tijde van de wedstrijd VS-Iran. De grens werd toen zonder voorafgaand overleg gesloten om de Iraniërs te controleren.

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Er was twijfel gerezen over de intenties hieromtrent van de regering. Deze twijfel is nu weggenomen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

NIET-OPLEGGEN VAN GELDBOETES AAN SABENA

Vraag van de heer Bart Somers tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het niet-opleggen aan Sabena van geldboetes voorzien in artikel 74/4 bis, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied" (nr. 308)

De heer **Bart Somers** (VLD) : Volgens het protocolakkoord van 4 januari 1999 tussen de minister en Sabena werd op basis van de wet van 15 december 1980 afgezien van het opleggen van geldboetes aan Sabena voor het transporteren van illegalen.

De regering tracht het asielproblemen onder controle te krijgen. Daarbij wordt echter onvoldoende gebruik gemaakt van de preventieve middelen zoals geldboetes om de luchtvaartmaatschappijen aan te zetten tot meer controle. De luchtvaartmaatschappijen moeten op hun verantwoordelijkheid worden gewezen.

Is het zo dat in Zaventem scherp wordt gecontroleerd op transitvluchten naar Canada, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië ? Heeft dit te maken met de administratieve geldboetes die in die landen wel consequent worden opgelegd aan luchtvaartmaatschappijen die slordig de papieren controleren ?

Welke geldboetes werden de laatste maanden niet aan Sabena opgelegd ?

Maken andere luchtvaartmaatschappijen ook geen aanspraak op dergelijke vrijstelling ?

Hoeveel passagiers zonder geldige papieren werden er bij controles op transitvluchten naar Canada, de USA en Groot-Brittannië opgepakt ?

Zal het protocol tussen Sabena en Binnenlandse Zaken worden herzien ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Sinds de inwerkingtreding van het akkoord dat met Sabena werd gesloten, namelijk van 1 maart tot 1 oktober, werden 1074 gevallen vastgesteld en liepen de boetes op tot 161 miljoen frank. Het aantal inbreuken is in oktober voor de eerste maal afgenomen van 160 tot 108, wat bemoedigend is.

Sabena moet opdraaien voor de repatriëring, de begeleiding en het verblijf van de "*inadmissibles*". Elke vliegtuigmaatschappij kan een dergelijk akkoord ondertekenen. Negenentwintig maatschappijen hebben dat gedaan. De inhoud kan variëren.

Met Sabena werd overeengekomen dat zij extra maatregelen dient te treffen mocht het aantal gevallen sterk toenemen.

Voor september-oktober 1999 heeft Sabena 12 personen een transit naar de Verenigde Staten, 6 personen een transit naar het Verenigd Koninkrijk en 4 personen een transit naar Canada geweigerd.

Ik heb de Dienst Vreemdelingenzaken en de rijkswacht deze week om een evaluatie van de diverse protocolakkoorden verzocht. Vervolgens zal Sabena om een advies worden gevraagd. Het protocolakkoord zal eventueel worden herzien volgens de krachtlijnen van het binnen de regering bereikte akkoord van 1 oktober.

Aan de hand van compenserende en afschrikkingmaatregelen dien luchtvaartmaatschappijen met betrekking tot het immigratiebeleid te worden geresponsabiliseerd. Zij moeten zich bewust zijn van hun verantwoordelijkheid ten aanzien van passagiers die geen toegang tot ons grondgebied mogen hebben omdat zij over geen of onvoldoende documenten beschikken. Het door artikel 33 van de Conventie van Genève gewaarborgd principe van niet-uitzetting mag daardoor echter niet in het gedrang komen.

Met toepassing van artikel 74/4bis van de wet van 15 december 1980 zullen luchtvaartmaatschappijen die dergelijke passagiers vervoeren, administratieve boetes

worden opgelegd om hen ertoe aan te zetten de controle met betrekking tot de reisdocumenten in de luchthaven van vertrek te verscherpen. De administratieve boete bedraagt momenteel 150.000 frank per vervoerde passagier. De meeste maatschappijen betalen die boetes niet en betwisten hun verantwoordelijkheid, maar laten na zich te wenden tot de rechtbank van eerste aanleg waarbij zij per verzoekschrift beroep kunnen instellen.

Er zullen maatregelen getroffen worden om op onweerlegbare wijze vast te stellen welke luchtvaartmaatschappij verantwoordelijk is. Als die maatschappij eenmaal geïdentificeerd is, zal ze administratieve boeten moeten betalen. In geval van niet-betaling worden alternatieve maatregelen getroffen. De administratie zal ervoor zorgen dat de luchtvaartmaatschappijen terdege worden geïnformeerd. Indien nodig kunnen zij zich wenden tot de dienst "grenscontroles" van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De maatregelen strekken ertoe de luchtvaartmaatschappijen op hun verantwoordelijkheid te wijzen en het aantal "*inadmissibles*" die aan boord van vliegtuigen worden toegelaten, te beperken. Protocolakkoorden moeten een nauwe samenwerking tussen de luchtvaartmaatschappijen en het ministerie van Binnenlandse Zaken mogelijk maken en tot een verlaging van de boeten bij kleine tekortkomingen leiden. Het regeerakkoord is duidelijk in dat verband.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Ik dank de minister voor zijn positief antwoord. De luchtvaartmaatschappijen kunnen door de maatregel worden geresponsabiliseerd. Er wordt een duidelijk signaal gegeven aan het buitenland. Het is belangrijk dat de migranten die naar ons land komen weten waar ze aan toe zijn.

Ik hoop dat het systeem van administratieve boetes snel zal worden ingevoerd.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

WERKING VAN DE IMMIGRATIE-AMBTENAREN

Vraag van de heer Bart Somers tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de werking van de immigratie-ambtenaren" (nr. 309)

De heer **Bart Somers** (VLD) : Een structurele oplossing voor het probleem van de "*sans papiers*" is alleen maar mogelijk als hun instroom wordt beperkt. Artikel 7 van het protocolakkoord van Binnenlandse Zaken en Sabena spreekt over immigratie-ambtenaren. Zij moeten bijstand verlenen voor de goede uitvoering van de controle op

het binnenkomstdocument en in het bijzonder de geldigheid ervan. Het genoemde akkoord trad in werking op 1 maart 1999.

Hoeveel immigratie-ambtenaren telt ons land ? Zijn dit rijkswachters of mensen met een ander ambtelijk statuut ?

Hoeveel buitenlandse missies hebben deze immigratie-ambtenaren sinds 1 maart 1999 ondernomen ? Hoeveel controles werden door deze immigratie-ambtenaren sinds 1 maart 1999 uitgevoerd ? Hoeveel mensen werd op basis van hun controles de toegang tot het vliegtuig geweigerd ?

In welke luchthavens werden deze immigratie-ambtenaren ingezet ? Betreft het hier alle luchthavens met verhoogd risico, zoals omschreven in artikel 3, § 1, van datzelfde Protocolakkoord ?

Heeft de minister de intentie om het systeem van de immigratie-ambtenaren uit te breiden, hun aantal op te drijven evenals het aantal controles dat zij uitvoeren ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Momenteel zijn 11 rijkswachters opgeleid om de maatregelen te nemen.

Er zijn 5 missies tot stand gekomen. In totaal werden er 15 personen geweigerd ; voor 3 personen werden er veiligheidsmaatregelen genomen. De statistieken in dit verband zijn beschikbaar bij de dienst Vreemdelingenzaken. (*Verder in het Frans*)

De elf immigratie-ambtenaren zullen naar de luchthavens uitgezonden worden om Sabena bij te staan. Na een paar weken zullen we nagaan of er genoeg ambtenaren zijn. Het is immers beter de passagiers bij de afreis te controleren dan achteraf mensen te moeten uitwijzen.

De heer **Bart Somers** (VLD) : De immigratie-ambtenaren hebben nog maar 6 controles uitgevoerd, waarbij slechts 15 mensen uit het vliegtuig werden gehaald. Dat is zinvol werk, maar is 6 controles niet weinig voor 11 ambtenaren op verschillende maanden tijd ? Is het niet wenselijk dat zij efficiënter en intensiever worden ingezet, aangezien zij een belangrijke preventieve en proactieve rol vervullen ? Ik zal dit dossier nauwlettend opvolgen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Dat was een eerste experiment. Ik heb concrete voorstellen gedaan om die experimenten uit te breiden. Op 1 oktober jongstleden werd hierover binnen de regering een akkoord bereikt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

CRIMINALITEITSSTATISTIEKEN

Vraag van de heer Bart Somers tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de betrouwbaarheid van de criminaliteitsstatistieken" (nr. 311)

De heer **Bart Somers** (VLD) : De veiligheid en de strijd tegen de criminaliteit is prioritair voor deze regering, die hiervoor in de realisatie van een federaal veiligheidsplan voorziet. Voor deze realisatie zijn betrouwbare criminaliteitsstatistieken onontbeerlijk.

De Algemene Politiebestuursdienst staat in België in voor het opstellen van deze statistieken, waarvan een groot gebruik wordt gemaakt. Deze statistieken moeten betrouwbaar vergelijkingsmateriaal leveren voor het beleid. Het is evident dat de niet-gekende en niet-geregistreerde criminaliteit hierbij buiten beschouwing blijven.

In de praktijk blijken lokale overheden en politiediensten de APSD-cijfers te minimaliseren of als onjuist te bestempelen. Ze laten zich hier laatdunkend over uit in de pers, en schuiven alternatieve cijfers naar voor.

Is de minister van oordeel dat de APSD-cijfers wetenschappelijk betrouwbaar zijn ? Zo ja, vindt de minister het gerechtvaardigd dat lokale overheden deze cijfers als onbruikbaar afdoen ? Zo nee, is het dan zinvol deze cijfers te blijven publiceren ? Is het dan zinvol om midelen te blijven investeren in deze dienst ?

Zijn de APSD-cijfers per gemeente inderdaad moeilijk te vergelijken ? Welke maatregelen stelt de minister voor om tot een meer uniforme registratie en kwalificatie van misdrijven te komen ?

Kunnen recente ontwikkelingen in de politieveldwerking van processen-verbaal een invloed hebben op de weergave van de criminaliteitscijfers ? Kan de informatisering van de politiediensten invloed hebben op deze weergave ?

– *Voorzitter* : de heer **Denis D'hondt**

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De criminaliteitsstatistieken van de SCI zijn een belangrijk wetenschappelijk instrument om evaluaties in de tijd te maken. Evaluaties en vergelijkingen in de ruimte vereisen daarentegen veel strakkere methodes.

De APSD gebruikt trouwens niet alleen de GICS maar past ook methodes toe die rekening houden met de

evolutie in de tijd van het slachtoffer- en onveiligheidsgevoel.

Het is mij bekend dat de gemeentelijke autoriteiten de cijfers die betrekking hebben op hun gemeente, vaak betwisten. De reden daarvoor is dat de statistieken worden voorgesteld in verhouding tot de bevolkingscijfers, zodat de evolutie in de tijd kan worden gevolgd maar geen vergelijkingen tussen de gemeenten onderling mogelijk zijn.

Men moet rekening houden met talrijke variabelen in verband met de bevolking, het soort gemeente en de bevolkingsevolutie.

De GICS komen van alle politiediensten terwijl de gegevens van de gemeenten vaak uitsluitend van de gemeentepolitie afkomstig zijn.

Er is geen enkele reden om de criminaliteitscijfers niet bekend te maken.

Het verzamelen van de gegevens gebeurt op efficiënte manier. We moeten nu leren die informatie te gebruiken en de cijfers in hun context te plaatsen. Er wordt een wetenschappelijke methode uitgewerkt om die resultaten te benutten.

We zullen werk blijven maken van de sensibilisering van de comités in elk gerechtelijk arrondissement, die de cijfers moeten interpreteren. De GICS zijn de vrucht van vier jaar wetenschappelijk onderzoek. Dezelfde gegevens worden overal op dezelfde manier geregistreerd. Een bijzonder comité is belast met de optekening van lokale moeilijkheden en de nomenclatuur wordt voortdurend aangepast door een nomenclatuurcomité. Uiteraard kunnen we niet nagaan of elke politieagent hetzelfde systeem gebruikt om gegevens te registreren. Er is nog een tiental systemen in gebruik in de gemeenten. Sommige sturen het volledige proces-verbaal door, kwestie van de APSD zo volledig mogelijk in te lichten.

In 1997 hebben de procureurs des Konings een circulair verspreid waarin de overtredingen omschreven worden waarvoor enkel een lijst van processen-verbaal moet worden overgezonden, en niet de processen-verbaal zelf. Het type proces-verbaal kan variëren afhankelijk van het arrondissement.

De PIP's (Politie-informatica-projecten) werden in de marge van de informatisering van de politiediensten ontwikkeld. Alle korpsen, ongeacht of ze al dan niet geïnformatiseerd zijn, moeten dezelfde nomenclatuur hanteren voor de registratie teneinde de kwaliteit van de statistieken te waarborgen. Die bepalingen zullen worden veralgemeend in het kader van het ontwerp over de gerechtelijke telematica. Vóór 1994 beschikten we pas met veel

vertraging over gerechtelijke statistieken en over niet-gecoördineerde politieke statistieken. Wij beschikken ook over de statistieken van de gerechtelijke politie, die er in de eerste plaats toe strekken daders van misdrijven te helpen opsporen. Ten slotte zijn er nog de statistieken van de BOB. Kortom, in vergelijking met vroeger luidden de gecentraliseerde cijfers van de APSD een heuse revolutie in.

Ik heb een brochure laten publiceren met het oog op een goed begrip van de politiestatistieken, die de onderscheiden politieke autoriteiten eendaags zal worden toegezonden en waarmee ik de kritiek op de APSD-statistieken hoop te weerleggen.

De heer **Bart Somers** (VLD) : In sommige steden wordt een debat gevoerd over de waarde van de criminaliteitsstatistieken. Er schijnt namelijk een vertekening in de ruimte te bestaan omdat bepaalde gemeenten de registratieformulieren op een verschillende of onvolledige wijze invullen. Duidelijkheid is hier gewenst.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

DETECTEREN VAN RADIOACTIEF MATERIAAL

Vraag van Hagen Goyvaerts tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het detecteren van radioactief materiaal in een container (nr. 331)

De heer **Hagen Goyvaerts** (VL. BLOK) : Op 27 oktober jongstleden werd een container met schrootafval in Zeebrugge aangeboden voor verwerking. Door een detectiesysteem werd een verhoogde radioactiviteit vastgesteld, die afkomstig bleek te zijn van een aantal rookdetectoren.

Radioactiviteit die niet afkomstig is van de nucleaire industrie, komt steeds vaker in het nieuws. Duidelijke regels voor de behandeling ervan ontbreken.

Werden de deskundigen van FANC of hun aangestelde experts van dit voorval op de hoogte gesteld ? Waren zij tevens aanwezig wanneer de nodige vaststellingen werden gedaan op het terrein van de verwerker ?

Behoort het tot de normale procedure om de civiele bescherming op te roepen bij het opsporen van radioactieve bronnen ?

Is de verhoogde radioactiviteit wel degelijk afkomstig van rookmelders ? Werd een onafhankelijke tegenexpertise uitgevoerd ter bevestiging ?

Aangezien de oorsprong van de radioactieve bronnen onbekend is, wie is verantwoordelijk voor de verwerking

en opslag van het gevonden materiaal ? Op wie zullen de kosten voor deze operatie verhaald worden ?

In welke mate moet de regelgeving aangepast worden om het probleem van radioactieve bronnen in de niet-nucleaire industrie beter te beheersen ? Welke maatregelen denkt de minister hiervoor te nemen om dit probleem onder controle te krijgen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Knokke-Heist heeft de Dienst voor de bescherming van de bevolking tegen ioniserende stralingen in oktober effectief op de hoogte gebracht. Op 26 oktober werd in een afvalcontainer radioactief materiaal aangetroffen. De reactie was misschien wat overdreven maar valt perfect te begrijpen.

De ondernemingen die over automatische apparatuur voor detectie van radioactiviteit beschikken, hebben akkoorden gesloten aan de hand waarvan een arbeider van de onderneming radioactief materiaal tot een zeker stralingsniveau mag hanteren.

In het kader van die procedure mag een geschoold arbeider de straling veroorzakende objecten isoleren, zolang de straling binnen bepaalde grenzen blijft. Is dat niet zo, dan wordt de leverancier ter plaatse ontboden en moet de Dienst voor de bescherming van de bevolking tegen ioniserende stralingen worden ingelicht.

In dit geval werd de leverancier op de hoogte gebracht en werd hem gevraagd de controlediensten de nodige monsters te bezorgen.

Het betreft hier een communicatiestoornis die geleid heeft tot een nodeloze alarmering van de hulpdiensten, die in beginsel enkel in geval van groot gevaar tussenbeide moeten komen. Inzake nucleaire veiligheid zijn er drie controleniveaus.

Het optreden van de civiele bescherming is nuttig, want zij beschikt over meetapparaten. In geval van gevaar moet echter een beroep worden gedaan op een deskundig controleorgaan om de meetresultaten te evalueren. Het erkende orgaan waarop de stad Knokke een beroep heeft gedaan, heeft in die gemeente negen voorwerpen gecontroleerd die radium bevatten en 350 kilo-becquerel uitstraalden. De herkomst van die voorwerpen is onbekend, al zou het kunnen gaan om bestanddelen van een telefooncentrale van het leger die uit de jaren 1950 dateren. De kosten zijn ten laste van de beheerder van het containerpark, aangezien de eigenaar van de betrokken voorwerpen niet bekend is. Vermits het om militaire producten zou kunnen gaan, hebben mijn diensten met die van Landsverdediging contact opgenomen.

Momenteel discussiëren mijn diensten met de Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Splijtstoffen om het probleem te verhelpen dat voortvloeit uit het feit dat radioactief afval in het circuit van het gewoon afval kan terechtkomen.

De heer **Hagen Goyvaerts** (VL. BLOK) : Alles dient in het werk gesteld te worden opdat niet zorgeloos wordt omgesprongen met radioactief materiaal. Dat is de verantwoordelijkheid van het federale agentschap.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– **Voorzitter** : de heer **Paul Tant**

PERSONEELSTEKORT BIJ DE PLATTELANDSPOLITIE

Vraag van de heer Daniel Vanpoucke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het personeelstekort bij de plattelandspolitie (nr. 349)

De heer **Daniel Vanpoucke** (CVP) : Landelijke politiekorpsen die binnen een IPZ functioneren, klagen over een nijpend personeelstekort. Door de geografische uitgestrektheid van de betrokken gemeenten zijn de aanrijtijden immers vrij lang. Vooral 's nachts rijzen er problemen en komt de dienstverlening in het gedrang.

Bovendien werd er nog geen duidelijkheid verschaft over de grootte van de te hervormen IPZ's. Grotere IPZ's, waarvoor de minister zijn voorkeur heeft uitgesproken, zouden enkel leiden tot een nog grotere druk op het gebrekkige personeelsbestand.

Welke gemeenten kampen met een personeelstekort bij de plattelandspolitie ? Werd de minister op de hoogte gebracht door de landelijke politiekorpsen zelf ?

Wordt in de studie die de minister aan de KUL opdroeg, rekening gehouden met deze noden ? Aan wie werd de studie toevertrouwd ? Krijgen we de resultaten ervan ?

Welke IPZ's moeten worden opgenomen in een grotere IPZ ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik was zelf burgemeester van een landelijke gemeente en ik weet dus wat de moeilijkheden zijn. Ik ben bereid aan die situatie de nodige aandacht te besteden.

Aan de ene kant spelen de schaalgrootte en het nodige personeelsbestand van een politiezone een essentiële rol. De benadering moet over het hele grondgebied gelijk zijn en er moet tevens rekening worden gehouden met specifieke kenmerken. Zolang dat evenwicht niet is

bereikt, zal ik geen verklaringen over concrete gevallen doen.

Tevens is de invoering van aangepaste technieken van politiemangement op het terrein vereist. Het probleem van de interventies, bijvoorbeeld, kan slechts worden opgelost door het mobiliseren van meer personeel of nog door schaalvergroting, maar ook door duidelijk omlijnde akkoorden en een duidelijk reglement van de interventies.

Aan de hand van de door het rekencentrum van de KU-Leuven uitgevoerde studie moet worden uitgemaakt hoeveel politiepersoneel elke politiezone nodig heeft. Daarbij wordt met diverse variabelen rekening gehouden. Natuurlijk zullen de behoeften van de gemeenten waarover wij het hadden, in die analyse voorkomen. De resultaten van die analyse zullen beschikbaar zijn wanneer over de opsplitsing in zones is beslist.

Mijn belangrijkste bekommernis is dat de dienst aan de bevolking in elke zone behoorlijk wordt verzekerd. Ik heb mijn diensten dus opgedragen een functionele analyse uit te voeren. Zij moeten met andere woorden nagaan hoeveel mensen de lokale politie nodig heeft om haar opdrachten te vervullen. Elke zone moet haar taak autonoom kunnen uitvoeren. Als duidelijk wordt dat het personeelsbestand van een zone ontoereikend is, moet een aangepaste oplossing worden gezocht. Het herteekenen van de zones is een mogelijkheid. Het is er mij niet om te doen de invloed van de federale politie in te perken. Belangrijk is alleen dat de plaatselijke politie sterk staat en over de nodige uitrusting beschikt. Ik spreek me vandaag niet uit over de zones die opnieuw dienen te worden afgebakend omdat terzake nog geen beslissing werd genomen. De resultaten van de studies worden aan de werkgroep over de structuur en de werking van de lokale en de federale politie voorgelegd.

De heer **Daniel Vanpoucke** (CVP) : Hoe lang gaat dit precies duren ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik hoop tegen het eind van het jaar of begin volgend jaar flink gevorderd te zijn.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

BEVEILIGING VAN GELDTRANSPORTEN

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de beveiliging van de geldtransporten naar aanleiding van de komende eindejaarsperiode" (nr. 352)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De eindejaarsperiode brengt een forse toename van het geldverkeer, en ook van de traditionele betaalmiddelen, met name biljetten en muntstukken met zich. Dat betekent meteen ook een verhoogd veiligheidsrisico voor de geldtransporten.

Voorziet de minister in een extra-beveiliging voor de betrokken periode ? Bestaat daarover overleg met de transportmaatschappijen ? Blijft de bestaande typologie van de geldtransporten gehandhaafd ? Wordt de banksector geraadpleegd ? Overweegt de minister de oprichting van een anticiperende "begeleidingsgroep" ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De eindejaarsperiode maakt doorgaans een verhoogd risico uit op overvallen, waaronder op geldtransporten.

De voorbije jaren zijn er naar aanleiding van de eindejaarsperiode verscherpte maatregelen genomen inzake het toezicht van de politiediensten bij het uitvoeren van geldtransporten. Sinds het voorjaar van 1998 werden die maatregelen, die voorheen enkel van toepassing waren tijdens de eindejaarsperiode, constant aangehouden. Hierdoor komt het dat er een zonaal toezicht wordt uitgeoefend door de politiediensten telkens door een geldtransport een stoppunt aandoet. Dat toezicht heeft als doel het stoeprisico te beperken. De zware transporten worden constant uitgevoerd onder rijkswachtbegeleiding. Ten slotte werden de veiligheidsverplichtingen waaraan de ondernemingen, belast met geldtransport, onderworpen zijn, bijgesteld. Dankzij het geheel van die maatregelen is het aantal overvallen drastisch afgenomen en werden er sindsdien bij overvallen geen bewakingsagenten meer gekwetst.

Ondanks die positieve evolutie zal ik de nodige maatregelen nemen om het politietoezicht tijdens de eindejaarsperiode nog te verscherpen. Een omzendbrief wordt in dat verband voorbereid.

De vernieuwde regelgeving inzake het geldtransport is opgenomen in het koninklijk besluit van 15 februari 1999. Alle sectoren, met inbegrip van de bewakingsondernemingen en de banken, werden bij de voorbereiding van dat koninklijk besluit betrokken. Die gemoderniseerde regelgeving legt de ondernemingen strenge veiligheidsmaatregelen op teneinde de veiligheid van de betrokkenen zo goed mogelijk te garanderen. Grosso modo voorziet de regelgeving in twee mogelijkheden voor dat transport : met of zonder beveiligd systeem (zogenaamde "intelligente koffer"). Bij dit laatste systeem kan de gebeurlijke overvaller geen toegang krijgen tot de buit. Mocht hij daar toch in slagen, dan wordt het geld voorafgaandelijk ontwaard. De regelgeving van februari 1999 voorziet voor dit type van transporten dan ook voor het eerst in een aanzienlijke versoepeling van

de verplichtingen waaraan de ondernemingen onderworpen zijn. Er is op het huidig ogenblik geen reden om deze, zopas herziene regelgeving, opnieuw ter discussie te stellen.

Hetzelfde koninklijk besluit voorziet in de oprichting van een commissie betreffende het waardevervoer die de minister in deze aangelegenheden adviseert. Dat gebeurt al voor wat de goedkeuringen van de beveiligde systemen en het gebruik van de intelligente koffers betreft. De verdere samenstelling van de commissie wordt door mijn diensten voorbereid.

Voor het geheel van de veiligheidsproblemen die zich zouden kunnen voordoen tijdens de eindejaarsperiode en de jaarwisseling, is in het crisiscentrum van de regering een specifiek dispositief voorzien. Ik heb mijn diensten de opdracht gegeven de nodige voorzieningen te treffen om, bij mogelijke zwaarwichtige problemen, een crisiscomité te kunnen organiseren. Het spreekt vanzelf dat alle betrokkenen daarop zullen worden uitgenodigd.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Twee jaar geleden rezen er problemen met de typologie van de intelligente box. Werd hier nog aandacht aan besteed ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Een erkenning wordt maar verleend wanneer de commissie oordeelt dat aan de voorwaarden wordt voldaan.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OPVANG VAN ILLEGALEN IN GENT

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de opvang van illegalen in de Leopoldskazerne te Gent" (nr. 353)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Een gedeelte van de Leopoldskazerne te Gent wordt thans ingericht voor de opvang van illegalen. De uitvoering van deze federale beslissing brengt heel wat problemen met zich mee, zo leerde een gesprek met de commandant.

Is de minister op de hoogte van het feit dat de oorspronkelijke afspraken met betrekking tot een tot 48 uur beperkte opvang niet worden nageleefd ?

Heeft de minister kennis van het feit dat het commando sinds de aanvang van de noodopvang in het ongewisse is gelaten omtrent de verdere afwikkeling van deze tijdelijke opdracht ?

Voorziet de minister het beëindigen van deze opdracht binnen afzienbare tijd ?

Welke specifieke opdracht heeft de DVZ-antenne aldaar ?

Wordt een mogelijke betrokkenheid van mensenhandelaars bij deze specifiek Gentse situatie onderzocht ? Zijn er terzake contacten met Justitie ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De illegale Kosovaren over wier terugkeer naar Kosovo nog geen akkoord is, vormen een zeer nijpend probleem. Vaak zitten ze in de klauwen van mensensmokkelaars die hun van alles wijsmaken. We kunnen die mensen niet aan de kant van de autosnelweg aan hun lot overlaten. Opvang in een kazerne is een tijdelijke oplossing. Er is geen termijn. Wij krijgen momenteel geen antwoord wat de gedwongen uitwijzingen betreft en wachten nog steeds op de stellingname van de heer Kouchner.

Uw uitspraken verwonderen me : het is de plicht van de administratie in dergelijke omstandigheden antwoord te geven. Ik wacht met ongeduld op de brief die mij moet worden toegezonden.

De in de Leopoldskazerne ondergebrachte illegale Kosovaren werden op verschillende plaatsen onderschept. Het is geen typisch Gents fenomeen. Als er aanwijzingen zijn van mensenhandel, zendt de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier over aan de gerechtelijke instanties. In augustus zijn er trouwens mensen in dat verband gearresteerd en in beschuldiging gesteld.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De toevloed van deze categorie van mensen zou beduidend zijn verminderd, en het ging om een soort van noodopvang om aan het gebrek aan opvangcapaciteit tegemoet te komen. Zal deze noodopvang worden opgeheven ? Het is nodig om klaarheid te scheppen in deze situatie.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De minister van Landsverdediging, met wie ik contact heb opgenomen, heeft me niet gezegd dat er specifieke moeilijkheden waren.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

HERVATTING VAN DE GEDWONGEN UITZETTINGEN

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de hervatting van gedwongen uitzettingen" (nr. 355)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op 3 november heeft de regering de gedwongen uitzettingen hervat. Die zouden volgens de pers betrekking hebben op 2500 personen. Over welke personen gaat het ? Hoe werd het aan-

tal vastgesteld ? Door wie ? Of is het juist dat het hier slechts om de uitwijzing van één persoon ging ? En gaat het dan om een vrijwillige dan wel gedwongen uitwijzing ? Hoe werd de regering over deze uitwijzing geïnformeerd ? Gaat het om een regeringsbeslissing ? Volgen nog meer uitwijzingen en wanneer ? Wordt een numerieke vastlegging van de verhouding uitwijzingen-regularisaties overwogen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Tijdens de interkabinettenvergadering waarop Binnenlandse Zaken, Vervoer, de rijkswacht en Sabena aanwezig waren, is er geen verwijderingsquota bepaald. Die vergadering had tot doel de technische kwesties in verband met begeleidende verwijderingen te regelen. De beslissing om de begeleidende verwijderingen te hervatten, is door de regering getroffen. De "task force" wordt belast met de opvolging en met de toepassing van die beslissing. In uitvoering van de wet zullen de uitwijzingen iedere dag onder begeleiding gebeuren.

Vreemdelingen die concrete belangen kunnen laten gelden, zullen worden geregulariseerd. Zij die krachtens de wet moeten worden verwijderd, zullen worden verwijderd.

Sta mij toe op te merken dat ik uw vraag pikant vind, gelet op het feit dat de voorbije vijf jaar tienduizenden verwijderingen niet werden uitgevoerd terwijl ze wel degelijk moesten worden uitgevoerd.

Voor mij zullen vreemdelingen nooit cijfers zijn.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : U bestempelde net mijn vraag als pikant, terwijl ze alleen storend voor u is. Het feit dat men niet tot die verwijderingen is overgegaan, is te wijten aan de Vlaamse socialisten, die u daarvoor voortdurend hebt bekritiseerd, en wel op zodanige wijze dat uw collega, de heer Vande Lanotte, onlangs in *Het Laatste Nieuws* verklaarde dat u daaromtrent beter zou zwijgen. U wordt door de gehele regering onder toezicht geplaatst.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Collectieve verantwoordelijkheid en solidariteit zijn begrippen die u blijkbaar storen. Niemand zal mij beletten mijn functie uit te oefenen.

Het door de regering gevoerd evenwichtig beleid stoort u blijkbaar.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op 3 november wordt beslist vier personen het land uit te zetten. Slechts één enkele persoon wordt echter gerepatriëerd. Uw beleid is allesbehalve duidelijk.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : U mengt doelbewust verscheidene zaken door elkaar. U bent gespeend van enige elementaire verantwoordelijkheidszin.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : U maakt er een mengmoes van. Wij wachten tot wanneer u uw verantwoordelijkheid op zich neemt.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Uw betoog is ingegeven door kortzichtige partijpolitieke overwegingen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

UITWIJZING VAN KOSOVAARSE VLUCHTELINGEN

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitwijzing van Kosovaarse oorlogsvluchtelingen" (nr. 356)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De mogelijke uitwijzing van een Kosovaars gezin – met uitzondering van een twee maanden oude, in België geboren, baby – brengt het probleem van de Kosovaarse oorlogsvluchtelingen weer op de voorgrond.

Ik zou de minister hierover een aantal concrete vragen willen stellen.

Geldt de regeling dat Kosovaarse vluchtelingen met schoolgaande kinderen tot het einde van het schooljaar in België mogen blijven, enkel voor diegenen met een bijzonder statuut van tijdelijke bescherming ? Of geldt zij ook voor de Kosovaren die al in ons land aanwezig waren nog vóór deze beslissing werd genomen ?

Waarom wordt een in het Nederlandstalig landsgedeelte uitgereikt uitwijzingsbevel in het Frans opgesteld ?

Is het normaal dat de ouders van een gezin met minderjarige kinderen worden uitgewezen, terwijl één kind in het land mag blijven ? Welke criteria worden er in dergelijke gevallen gehanteerd ? Op welke precedents – als die er al zijn – baseert men zich ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De omzendbrief van 11 mei 1999 heeft het toepassingsgebied van de Rondzendbrief Kosovaren van 19 april 1999 uitgebreid tot in principe alle Albanezen van Kosovaarse afkomst voor wie een asielpprocedure lopende is, tenzij zij dienen afgewezen te worden wegens fraude inzake identiteit of nationaliteit, wegens redenen van openbare orde of nationale veiligheid of op basis van de overeenkomst van Dublin.

Onder punt 2.3. – toelichting – van de omzendbrief van 11 mei 1999 wordt onder meer verduidelijkt dat "personen die reeds vroeger aankwamen, het bijzonder statuut kunnen aanvragen indien zij zich in de asielpprocedure bevinden of indien zij eerst een asielaanvraag indienen".

De "overgangsmaatregel" waarvan sprake in de omzendbrief van 2 september 1999 geldt dus enkel ten overstaan van de Kosovaren die op grond van de tijdelijke beschermingsmaatregelen beschreven in de omzendbrieven van 19 april 1999, 11 mei 1999 en 17 mei 1999, een aanvraag hebben ingediend en aan wie het bijzonder statuut van tijdelijke bescherming werd toegekend.

De Kosovaarse gezinnen met schoolgaande kinderen die in het verleden geen gebruik wensten te maken van dat bijzonder statuut, vallen buiten de regeling omschreven in bovengenoemde omzendbrieven.

De beperkte gegevens die u aanbrengt, bieden mij niet de mogelijkheid na te gaan wat er in dit concrete dossier is gebeurd. Het is namelijk belangrijk te weten in het kader van welke procedure dat uitwijzingsbevel (bevel om het grondgebied te verlaten) genomen is en in welke taal de betrokken vreemdeling het eerste contact met de administratie heeft plaatsgevonden om te bepalen, desgevallend op basis van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken of een andere bijzondere reglementering (bijvoorbeeld : artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de asielpprocedure) welke de proceduretaal dient te zijn. Het is echter wel mogelijk dat een procedure in het Frans gevoerd wordt, ook al verblijft de betrokken vreemdeling in een gemeente van het Nederlandse taalgebied. In dat geval dient de aanvraag tot betekening vanuit de Dienst Vreemdelingenzaken aan die gemeente echter wel in het Nederlands te gebeuren.

Wanneer in het geval van een gezin met minderjarige kinderen een beslissing wordt genomen, is dat altijd volgens het principe dat een gezin niet mag worden gescheiden. Een uitwijzing zal bijgevolg in principe altijd voor het hele gezin worden georganiseerd. Indien er een bevel tot verlaten van het grondgebied wordt betekend, zullen de minderjarige kinderen in principe altijd vermeld worden op het bevel dat aan hun moeder wordt bezorgd.

Er dient te worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken enkel die kinderen op het bevel van de moeder vermeldt van wier aanwezigheid zij op de hoogte is. In bepaalde gevallen, bijvoorbeeld in geval van zeer jonge kinderen, kan de Dienst Vreemdelingenzaken, voor wat hun aanwezigheid op het grondgebied betreft, zich

uitsluitend baseren op het administratief controleverslag opgesteld door de rijkswacht of de politie.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik neem aan dat de raadsman van het betrokken gezin niet op de hoogte was van deze beschikkingen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ASIELADMINISTRATIE

– *Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "zijn nieuwe plannen inzake de asieladministraties en de aanstelling van een derde adjunct-kabinetschef" (nr. 358)*

– *Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de oprichting door de regering van een zogenaamde "Task Force" (nr. 364)*

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Eind september kondigde de minister een fusie aan van de asieladministraties. Nu vernemen we via de media dat er wordt overgegaan tot het oprichten van verschillende instanties, namelijk een Federale Administratie voor Immigratie, een Federale Administratie voor Asiel en een administratief rechtscollege voor vluchtelingen.

Op basis van welk studiewerk heeft de minister dit plan geformuleerd ? Of gaat het om een concretisering van het oorspronkelijke plan ?

De minister moet de onduidelijkheid bij het parlement en bij het personeel wegnemen. Er wordt immers gezegd dat het de bedoeling is de goede elementen op te nemen in de nieuwe administratie.

Wanneer geeft de minister uitleg over het definitieve plan ? Krijgt het parlement daarover informatie ?

Ik verneem ook dat de adjunct van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen aangetrokken werd als derde adjunct-kabinetschef van de minister.

Zal dit de goede werking van het commissariaat-generaal niet in het gedrang brengen ? De man in kwestie, de heer Smet, is van socialistische signatuur. Is het de bedoeling een socialistische waakhond op het kabinet binnen te brengen ? Wie zal hij vertegenwoordigen in de "task force" ?

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op vrijdag 29 oktober besliste de regering een "task force" te installeren om de hervatting van de uitwijzing van illegalen ordelijk te laten verlopen. Dit betekent dat de minister van Binnenlandse

Zaken enkel nog de politieke verantwoordelijkheid zou dragen.

Er is terzake nogal wat verwarring gegroeid. De betrokken diensten weten helemaal niet waar ze aan toe zijn.

Wat is de bedoeling van deze "task force" ? Wat is de omschrijving van haar opdracht ?

Zal zij de werking van het kabinet niet overlappen ? Betekent de oprichting ervan dat de minister van Binnenlandse Zaken geen verantwoordelijkheid meer draagt voor de aankomst, het verblijf en de uitwijzing van illegalen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Als ze willen weten wat hen te wachten staat, hebben mijn administraties er alle belang bij naar mij te luisteren in plaats van het oor te lenen aan het soms kwaadwillige gefluister dat niet van de lucht is. Ik heb mijn diensten zelf gerustgesteld wat het regeringsbeleid betreft, dat op een beslissing van de Ministerraad van 1 oktober jongstleden berust – ook al bracht *De Financieel Economische Tijd* het nieuws pas op 4 november ...

De krachtlijnen van het nieuwe asielbeleid werden al uiteengezet. Er komt een nieuw, apart bestuur voor het immigratiebeheer. Er zijn inderdaad prangende technische problemen. Daarom heb ik alle mogelijke voorzorgen willen nemen. Een deskundige werd belast met de evaluatie van het wetsontwerp, dat hopelijk begin volgend jaar zal kunnen worden ingediend.

De regering wil de opgelopen achterstand tegen eind volgend jaar wegwerken en het regularisatiebeleid opstarten. Dan kan het nieuwe asielbeleid worden toegepast. In de voorbereidende fase sta ik open voor alle meningen, maar het is ondenkbaar dat de huidige, hopeloos verwarde procedure die voor zo veel vertraging in de behandeling van de dossiers zorgt, blijft bestaan. De detachering van de heer Smets doet niets af aan de onafhankelijkheid van het CGVS, dat over gekwalificeerd personeel beschikt om diens functie over te nemen. De "task force" zal onder meer moeten nagaan of de administraties meer middelen moeten krijgen.

Ik heb beslist Pascal Smet in dienst te nemen zonder naar zijn politiek verleden te peilen. Zijn technische deskundigheid gaf de doorslag. De heer Smet geniet het vertrouwen van de betrokken instanties en ook ik heb vertrouwen in hem.

Inzake de "task force" is het kinderachtig om te veronderstellen dat een ministerieel kabinet een dergelijk dossier kan beheeren. De nota van 1 oktober jongstleden is er snel gekomen na de installatie van de regering. U kan

ons niet verwijten dat wij hebben getalmd. Als wij het regeringsbeleid willen uitvoeren, moeten wij die "task force" oprichten.

Ik hoop contacten te leggen met de Dienst Vreemdelingenzaken, het CGVS, de Commissie van beroep, de Raad van State – die ook met een achterstand kampt en moet worden geholpen –, het ministerie van Buitenlandse Zaken, de rijkswacht, het ministerie voor Maatschappelijke Integratie en al degenen die bij het werk van de toekomstige Regularisatiecommissie zullen worden betrokken.

Die groep belast met de "opvolging" heeft tot taak de werkzaamheden van de diverse besturen te coördineren. De regering heeft die beslissing op mijn verzoek genomen.

Ik wil samenwerken met de Raad van State, waarvoor een belangrijke rol op het stuk van de geschillen met betrekking tot de vreemdelingen is weggelegd.

De "task force" heeft een tijdelijke opdracht en oefent geenszins toezicht uit op de Dienst Vreemdelingenzaken.

De controle op het regeringsbeleid blijft bij het Parlement berusten. Het aantal vragen en interpellaties is daarvan het beste bewijs.

De "task force" zal de hervorming van het bestuur voorbereiden. Ik vind trouwens dat de diensten moeten worden versterkt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Ik heb voldoende ervaring met de diensten voor Vreemdelingenverkeer. Ik besef dan ook goed voor welke taak het personeel staat, en ik begrijp de ongerustheid. Het wetsontwerp zou pas eind volgend jaar afgehandeld zijn. Het zou goed zijn als de minister de ongerustheid bij het personeel zou wegnemen.

De capaciteiten van de heer Smet heb ik niet in vraag gesteld. Ik denk alleen dat het beter zou geweest zijn vooraf contact op te nemen met de commissaris-generaal.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijn vraag was eigenlijk gesteld aan de premier. Ik was dus naïef te denken dat het antwoord van minister Duquesne mij voldoening zou schenken.

Ik zou er bij minister Duquesne willen op aandringen ons zijn aangekondigde asielnota voor te leggen.

Het oprichten van een "task force" zegt veel over het beleid van minister Duquesne.

Ik plaats ten slotte vraagtekens bij de appreciatie die de minister geeft van de kwaliteiten van zijn personeel.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ZONEVORMING EN STATUUT BIJ DE BRANDWEER

Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de zonevorming bij de brandweer en het statuut van de vrijwillige brandweerlieden" (nr. 362)

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : Wij hebben altijd de zonevorming bij de brandweer toegejuicht. Daarbij rijst natuurlijk ook de vraag naar het statuut van de ongeveer 11.000 vrijwilligers.

Door de wet van 28 februari 1999 en het KB van 11 april 1999 werd een aanzet gegeven tot zonevorming bij de brandweer. Hoe ver staat het met de opdeling in hulpverleningszones ?

De staatssecretaris voor Veiligheid van de vorige regering beloofde het statuut van de vrijwillige brandweerlieden te verbeteren door te werken aan de duur van de contracten, de arbeidsongevallenvergoeding, een minimumvergoeding en een aanvullende levensverzekering. Maar ook andere zaken staan op het verlanglijstje van de vrijwilligers zoals meer faciliteiten om vorming te volgen, enzovoort. Hoe staat de huidige regering tegenover de rechtvaardige eis van de vrijwillige brandweerlieden voor een beter statuut ?

Wat gebeurt er met het onderscheid tussen X, Z en Y-korpsen ? Verdwijnt het ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Staatssecretaris Peeters heeft inderdaad goed werk geleverd. De meeste provinciegouverneurs hebben hun voorstellen met betrekking tot de zonevorming voor de hulpdiensten meegedeeld. Sommige van die voorstellen stroken niet met de voorwaarden opgenomen in het koninklijk besluit van 11 april 1999, met name wat de verplichting betreft om elke zone rond een bestaand korps X of Y te vormen.

Voor de provincie Vlaams-Brabant, die met haar 14 hulpdiensten een halve cirkel rond het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vormt en slechts over een enkel centrum Y, namelijk dat van Leuven, beschikt, is het nageenog onmogelijk om aan die voorwaarde te voldoen.

Voor genoemd koninklijk besluit staat echter geen enkele afwijking toe, en ik kan dat voorstel, net als het voorstel voor de provincie Oost-Vlaanderen, voorlopig niet goedkeuren.

De voorstellen van de gouverneurs van de provincies Luxemburg, Waals-Brabant, Henegouwen en Namen stroken met de regelgeving. De overige voorstellen worden door het bestuur onderzocht.

Hoe dan ook, mocht de reglementering terzake gewijzigd worden, dan zal ik verplicht zijn de andere gouverneurs te vragen of zij de voorstellen die zij al hebben ingediend, bevestigen.

Ik heb de administratie de opdracht gegeven te onderzoeken of en op welke wijze afwijkingen op het koninklijk besluit van 11 april 1999 kunnen worden toegestaan.

Voor het antwoord op de tweede vraag verwijs ik naar het koninklijk besluit van 3 juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten.

Dat besluit bevat een reeks bepalingen waardoor aan een deel van de verzuchtinge van de vrijwillige brandweerlieden wordt tegemoetgekomen.

De inhoud van het dienstnemingscontract werd vastgelegd doch de duur ervan blijft ongewijzigd.

De vergoedingen van de vrijwilligers worden vastgelegd ; zij zijn dus niet meer vrij te bepalen door de gemeenteraad.

Er werd in een regeling tot schadeloosstelling voorzien in geval van ongeval en van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Het bedrag van de polis burgerlijke aansprakelijkheid afgesloten door de gemeente ten behoeve van de vrijwilligers wordt verhoogd van 10 miljoen naar 60 miljoen. De al bestaande aanvullende verzekering wordt verplicht gesteld.

Daarenboven is de gemeente thans verplicht de vrijwilligers bij hun indiensttreding in kennis te stellen van de bepalingen van die overlijdensverzekering alsook van elke wijziging van bepalingen ervan.

De gevraagde faciliteiten voor het volgen van "vorming" behoort niet tot mijn bevoegdheid maar tot die van de minister van Sociale Zaken.

Ik ben er mij ten volle van bewust dat er aan de bestaande reglementering nog talloze verbeteringen moeten

worden aangebracht om de vrijwillige brandweermannen een statuut te geven dat die naam waardig is.

Voor de aspecten die tot mijn bevoegdheid behoren, zal ik zeker mijn verantwoordelijkheid op mij nemen. Voor de aspecten die tot de bevoegdheid van mijn collega's behoren, zal ik de nodige initiatieven tot overleg nemen.

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord.

Ik pleit voor een snelle oplossing voor de problematiek van de zonevorming.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Wij willen zo snel mogelijk te werk gaan.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.55 uur.*